

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran. Ferran Torrent. Vicent Partal.
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Miquel Martínez (*Alacant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar. Vicent Gamir. Pau
Barceló. Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casanovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i composició:
Tip. Art. Puertes, S. L. - 46008-València

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Angels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardí.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

Els de fora són els qui parlen

En un col·loqui sobre *Mass media* i cultures nacionals minoritàries, organitzat per la Universitat de les Illes Balears, vaig tenir ocasió, l'altre dia, de fer un breu repàs de la situació dels mitjans de comunicació social al País Valencià. I vaig tenir ocasió també de dir que la situació d'aquests mitjans és ací, ara com ara, purament i simplement colonial. No crec que el qualificatiu pugui alarmar ningú, perquè és d'una exactitud meridiana. Jo no en sé trobar cap altre que pugui definir més bé l'estat de submissió informativa en què els valencians ens trobem, i que no hi ha manera visible de trencar.

Anem a pams. Pel que fa a la televisió, EL TEMPS n'ha donat ja prou dades perquè tothom entenga que no n'hi haurà tercer canal i que la delegació local de Televisió Espanyola és una barreja d'oficialisme, provincialisme i manca d'imaginació.

Tres dels cinc diaris que es publiquen al país són de propietat forània: *La Verdad* i *Información*, d'Alacant, i *Levante*, de València.

L'àmbit radiofònic no té més sort. De les vint-i-tres emissores que, segons la *Guia de instituciones* de la Generalitat, hi ha ací, només dues són de propietat local (n'hi ha alguna altra, com Ràdio Ontinyent, que no figura a la *Guia* al·ludida). La resta són de l'estat o d'empreses forasteres COPE, SER, Radió 80, Antena 3, Radio Minuto...

Aquestes són, a grans trets, les dades més importants de la qüestió, i tenen una interpretació ben fàcil i, d'altra banda, immediatament constatable amb exemples quotidians: a) els valencians reben, en general, una informació sotmesa a interessos i preocupacions de fora del país; i b) els capitalistes locals, que són els únics que podrien llançar mitjans

d'importància equivalent, no han considerat encara —o han desestimat— que els convindria posseir diaris, emissores radiofòniques o, en el futur, propostes de televisió privada, susceptibles de donar al públic una informació elaborada i dirigida des del País Valencià. El punt b) té algunes excepcions: els diaris *Las Provincias* i *Castellón Diario*, i algunes iniciatives de l'industrial Lluís Sunyer. D'altra banda, intents com *Diario de Valencia* (1980-82) i *Noticias al Día* (1982-84) mostren la feblesa dels projectes empresarials alternatius a les plataformes ja existents.

Tenint en compte tots aquests fets, estem en disposició de comprendre que el País Valencià, quasi a les acaballes del segle XX i a punt d'integrar-se en els mecanismes de la Comunitat Econòmica Europea i, en general, de l'Europa Occidental, presenta anomalies claríssimes, incomprendibles en un país tan «modern» com diuen que som o que podem ser sense massa dificultats.

Mentre aquestes anomalies no s'iguin esmenades —i ja sabem que no és fàcil de fer-ho, ni barat— continuarem tenint un país amb una estructura informativa sucursal. Amb tot el que això comporta, que és molt greu.

És inútil explicar, així, perquè la presència del castellà als mitjans de comunicació és tan abassegadora, ni perquè, en la informació com en tants altres àmbits de la nostra vida col·lectiva, les decisions segueixen provenint de fora.

I crec que convindria iniciar ja una reflexió profunda, encara que desagradable, sobre quin serà el nostre futur com a poble, amb aquestes dades a la vista. No hauríem d'esperar més.

Francesc Pérez i Moragon